

Arrest

nr. 59 567 van 12 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 februari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 1 december 2009 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 januari 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer F. S. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit het dorp Ponoshec (gemeente Gjakovë) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Sinds de oorlog werd u gedwongen als landbouwer te werken voor verschillende Albanese uit uw dorp. U werkte gedurende tien jaar telkens een dag in de week voor hen. Bijna elke keer werd u door uw werkgevers beledigd, mishandeld en geslagen. Ze zeiden dat er voor u geen plaats was in het dorp en dat u naar de Serviërs moest gaan. De reden voor die mishandelingen en beledigingen was het feit dat uw vader voor de oorlog als poetsman werkte op het Servische politiekantoor in Ponoshec. U ging voor die mishandelingen meermaals klacht indienen bij de KP (Kosovo Police). De Kosovaarse politieagenten verzekerden u telkens dat ze het wel voor u

zouden oplossen, maar ze deden niets. Vanwege de stress die u ondervond ging u geen bescherming zoeken bij de internationale autoriteiten Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) en KFOR (Kosovo Force). Twee maanden voor uw vertrek naar België werd uw vader voor uw huis doodgeschoten. De daders riepen uw vaders naam, waarna hij zich naar buiten begaf. Vervolgens werden 3 kogels op hem afgevuurd. U weet niet wie de daders waren, maar u hebt sterke vermoedens dat het eveneens de Albanezen uit uw dorp waren. Een uur na dit incident verwittigde u de KP. De agenten kwamen samen met leden van de KFOR ter plaatse. Ze stelden enkele vragen, overhandigden u wat documenten en vertrokken. U deed geen navraag of er een onderzoek gevoerd werd. Vijftien dagen na de dood van uw vader stierf uw moeder aan een hartinfarct. Nog vijftien dagen later werd u opnieuw mishandeld door uw Albanese werkgevers, deze keer vielen ze u aan met een mes. U had verwondingen aan uw hand en rechterzijde van het bovenlichaam. U bezocht geen arts, maar verzorgde zelf uw verwondingen. Toen u later die dag thuis kwam, vond u uw partner E. K. (O.V. 6.538.227) verwond, bebloed en met gescheurde kledij huilend op de grond. Ze vertelde u dat Albanese mannen het huis waren binnen gedrongen en haar mishandelden, beledigden en verkrachtten. Onmiddellijk daarna pakte u uw spullen en vertrok met een taxi samen met uw partner en twee kinderen naar uw schoonvader in Brezhanik (gemeente Pejë). Omdat u veel stress had diende u, na aankomst in Brezhanik, bij geen enkele instantie – lokaal of internationaal – klacht in voor de verkrachting van uw partner. Of uw schoonvader dat wel deed weet u niet aangezien u toen tien dagen in bed bleef. Jullie verbleven nog anderhalve maand binnen in het huis van uw schoonvader. Toen u hoorde dat de Albanezen u in Pejë opgespoord hadden en naar u hadden gevraagd, besloot u samen met uw gezin uit Kosovo weg te vluchten. U arriveerde in België op 1 december 2009 en u diende dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw UNMIK geboorteakte (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), afgeleverd in Ponoshec op 7 augustus 2008; een foto die de plaats toont waar u met uw gezin woonde en een Belgisch attest van het OCMW van Zaventem waarop te lezen staat dat u ongeletterd bent en Nederlands wil leren.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde problemen van u en uw partner – met name de mishandelingen en beledigingen waaraan u in Gjakovë werd blootgesteld, de verkrachting van uw partner en de moord op uw vader (CGVS, p. 7-8 en 12 -13) – niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een recente missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschappen zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren en ook erna is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Gjakovë in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschappen betrokken waren. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie komt ook naar voor dat in de regio Gjakovë de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid bevredigend is. Er hebben zich in de laatste jaren geen veiligheidsincidenten voorgedaan gericht tegen RAE. De grote omvang van de RAE-gemeenschappen in Gjakovë heeft net een positieve invloed op haar veiligheid.

Voorts dient vastgesteld te worden dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde betreffende de moord op uw vader. U stelde dat uw vader werd vermoord door Albanezen omwille van het feit dat hij voor 1999 als poetsman werkte in het politiekantoor van Ponoshec en dus samenwerkte met de Serviërs (CGVS, p. 4 en 8). Het is evenwel uiterst merkwaardig dat deze onbekenden wachtten tot 2010 of meer dan tien jaar om uw vader te vermoorden, te meer ook daar uw vader sinds 1999 niet meer voor de Serviërs werkte (CGVS, p. 4).

Ook aan de door u aangehaalde bewering dat de KP (Kosovo Police) en de KFOR (Kosovo Force) niets ondernamen nadat u klacht indiende omtrent de moord op uw vader – ze gaven u enkel wat

documenten en behandelden de zaak verder niet (CGVS, p. 9) – en de mishandelingen aan uw adres (CGVS, p. 12) kan geen geloof gehecht worden. Deze bewering strookt immers evenmin met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Na de beëindiging van de oorlog in Kosovo op 10 juni 1999 hebben de internationale autoriteiten in Kosovo steeds uitgebreid aandacht besteed aan het bestrijden van elke vorm van etnisch geïnspireerd geweld in Kosovo. Het garanderen van de veiligheid en de bewegingsvrijheid van alle inwoners van Kosovo, ongeacht hun etnische origine, is bovendien de kerntaak van KFOR. Dergelijke feiten zouden dan ook op heel wat aandacht hebben kunnen rekenen. Dat de moord op uw vader ook niet door de pers zou bericht zijn, mist tevens elke geloofwaardigheid. Het lijkt mij quasi onmogelijk dat een etnisch geïnspireerde moord in 2009 niet zou vermeld zijn in de media in Kosovo. Voorts dient opgemerkt te worden dat, volgens uw verklaringen, noch u, noch uw partner klacht gingen indienen voor de verkrachting van uw partner aangezien u teveel stress had. U stelde tevens dat u niet wist of haar vader ergens hulp ging zoeken (CGVS, p. 14). Uw partner verklaarde evenwel tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat ze samen met u en haar vader klacht ging indienen bij de KFOR (gehoorverslag CGVS partner, p. 6-7). Hierna geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid repliceerde u dat uw partner misschien samen met haar vader klacht ging indienen, maar dat u daar zeker niet bij was aangezien u tien dagen in bed verbleef (CGVS, p. 15).

Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie en erna met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschappen in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Uit gesprekken met RAE-vertegenwoordigers uit deze gemeente lijkt tevens dat de leiders van de RAE-gemeenschappen en het 'Bureau van de Gemeenschappen' ook steeds gecontacteerd worden door de politie bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er vandaag niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingewet d.d. 15 december 1980.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met Albanen in Kosovo.

Betreffende uw verklaringen dat het u heel veel moeite kostte een geboorteakte te verkrijgen en dat de Albanen in Gjakovë u geen identiteitskaart wilden geven (CGVS, p. 5), dient opgemerkt te worden dat aan deze uitleg geen geloof kan gehecht worden. Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal beschikken de RAE-gemeenschappen (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Gjakovë over volledige bewegingsvrijheid, zowel binnen de gemeente als in de regio. U kon in Gjakovë terecht bij de lokale NGO Civil Rights Program - Kosovo (CRP/K), dat samenwerkt met het 'Bureau van de Gemeenschappen' in de gemeente en bijstand verleent voor de civiele registratie van RAE en de afgifte van hun identiteitsdocumenten. Deze NGO is de uitvoerende partner van UNHCR voor de implementatie

van het UNHCR actieplan *Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo*, dat in september 2006 van start ging. Derhalve is het uiterst bevreemdend dat u in Kosovo niet over een identiteitskaart zou beschikt hebben.

Voor wat betreft het feit dat u in Kosovo in armoede leefde, u woonde er in een houten barak en had weinig bezittingen (CGVS, p. 5) - u legde ter bewijs een foto neer, dient te worden opgemerkt dat het hier een probleem van louter socio-economische aard betreft dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich weliswaar in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboorteakte bevestigt enkel uw identiteit, die door mij niet wordt betwist. Ook het feit dat u ongeletterd bent en Nederlands wil leren, wordt door mij niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw E. K. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit het dorp Brezhanik (gemeente Pejë) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Na uw traditionele huwelijk met F. S. (O.V. 6.538.227) gingen jullie in zijn geboortedorp Ponoshec in de gemeente Gjakovë wonen. U verklaarde Kosovo ontvlucht te zijn omdat u schrik had van de Albanezen. Zij beledigden en mishandelden uw partner en vermoordden twee maanden voor uw vertrek naar België uw schoonvader voor uw huis in Ponoshec. Vijftien dagen later stierf uw schoonmoeder aan een hartinfarct. Twee à drie weken daarna drongen drie onbekende mannen uw huis binnen, waarna ze u op de grond duwden, u misbruikten en met een mes in uw hoofd en been sneden. U vermoedde dat de daders Albanezen uit een ander dorp waren. Toen uw partner thuiskwam, vertrokken jullie meteen met de kinderen naar uw vader in Brezhanik. Daar bracht uw vader u naar een arts, die uw wonden verzorgde. U ging vervolgens samen met uw partner en vader klacht neerleggen voor wat u was overkomen in Ponoshec bij KFOR (Kosovo Force). Aangezien de feiten gebeurden in een andere gemeente meldden de soldaten van KFOR u dat ze u niet verder konden helpen. U ging nergens anders hulp zoeken in Brezhanik en u durfde niet terug te keren naar Ponoshec om daar bescherming te zoeken. Toen bleek, na anderhalve maand in uw vaders huis binnen verbleven te hebben, dat de Albanezen uw partner op het spoor waren, besloten jullie samen met de kinderen uit Kosovo weg te vluchten. U arriveerde in België op 1 december 2009 en u diende dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw UNMIK identiteitskaart (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), afgeleverd te Prishtinë op 11 augustus 2008 en een Belgisch attest van het OCMW van Zaventem waarop te lezen staat dat u ongeletterd bent.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt vooreerst dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw partner, F. S., werden uiteengezet (CGVS, p. 5).”

De beslissing inzake F. S. wordt integraal hernomen en verder besloten:

“Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart bevestigt enkel uw identiteit, die door mij niet wordt betwist. Het feit dat u ongeletterd bent wordt evenmin door mij in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers onderwerpen de in de bestreden beslissingen opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legt een UNMIK-geboorteakte en verzoekster haar UNMIK-identiteitskaart voor. Gezien verzoeker nalaat een origineel identiteitsdocument met foto voor te leggen, kan niet met relatieve zekerheid worden vastgesteld dat deze akte hem betreft. Verzoekers boude bewering dat de Albanen in Gjakovë geen identiteitskaart wilden uitreiken (zie gehoorverslag mijnheer CGVS, p.5) strookt niet met de initiatieven vanwege de Kosovaarse overheid en UNHCR via de *“Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo”* die als doel hebben minderheden waaronder de Roma in Kosovo bij te staan bij de registratie van identiteitsdocumenten en hier ook in slagen (CEDOCA antwoorddocument KS2009-069 van 11 december 2009). Bovendien blijkt evenzeer uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd dat in Gjakovë de RAE-gemeenschappen over een volledige bewegingsvrijheid beschikken en ze terecht kunnen bij een lokale NGO en het ‘bureau van de Gemeenschappen’ voor bijstand inzake hun civiele registratie.

3.2. Verzoekers beweren hun land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zij er als Roma-zigeuners belaagd, gediscrimineerd en aangevallen werden en verzoekers vader bovendien werd doodgeschoten door etnische Albanen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen hecht geen geloof aan de ingeroepen asielmotieven omdat het asielrelaas niet geobjectiveerd wordt, niettegenstaande de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling rust en uit algemene informatie blijkt dat de Roma in Kosovo door de autoriteiten geïntegreerd worden in de maatschappij en kunnen rekenen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien ondermijnen de tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partijen inzake de aangifte van verzoeksters verkrachting, de waarachtigheid van deze gebeurtenis.

3.3. Verzoekers stellen dat *“motivering van het CGVS (...) geen rekening [houdt] met de individuele situatie en vrees van verzoeker”* en dat *“hun situatie individueel moet onderzocht worden, zij het in het licht van de algemene toestand”*. Ook de UNHCR richtlijnen van 9 november 2009 stellen dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo op individuele basis dienen te worden onderzocht.

3.4. Daargelaten dat de rechtspraak van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen geen precedentenwaarde heeft, verwijzen verzoekers naar oude rechtspraak van de Raad en niet naar relevante recentere rechtspraak, zoals een recent arrest van de Algemene Vergadering van 24 juni 2010 waarin wordt gesteld dat het louter behoren tot de groep van Kosovaarse Roma op zich niet volstaat om een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3, §4, c van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) aannemelijk te maken.

3.5. Waar verzoekers betogen dat *“het leven in Kosovo haast ondraaglijk is”*, Kosovo *“bijna etnisch puur is (geworden)”* en dienaangaande verwijzen naar cijfers uit Pristina, wijst verweerder er terecht op dat verzoekers afkomstig zijn uit Gjakovë en uit de objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat net de grote omvang van de RAE-gemeenschappen een positieve invloed heeft op de

veiligheidssituatie. Bijgevolg kan men bezwaarlijk volhouden dat verzoekers woonplaats quasi puur etnisch Albanees is.

3.5.1. Wat betreft verzoekers bewering geen beroep te kunnen doen op nationale bescherming gezien de Kosovaarse politie (KP) geen gevolg gaf aan de klachten van verzoeker en het onderzoek naar de moord op zijn vader niet afdoende gevoerd werd, stelt de Raad vast dat verzoekers deze bewering geenszins afdoende objectief onderbouwen. Immers verzoekers hebben zelf nagelaten enige andere vorm van nationale bescherming aan te spreken. Verder kan slechts verbazen dat een publiek gegeven als de moord op een personeelslid van een politiekantoor, ongedocumenteerd blijft nu ook de politie hierbij gebaat is en internationale organisaties aanwezig waren die bezwaarlijk van etnische discriminatie beschuldigd kunnen worden. Niettegenstaande de bestreden beslissing hierop wijst, blijft verzoeker in gebreke zijn beweringen te staven.

3.5.2. Volgens verzoekers neemt de discriminatie van Rom proporties aan die gelijk gesteld moet worden met vervolging. Ze betwisten de motieven uit de bestreden beslissingen betreffende de veiligheidssituatie/discriminatie en socio-economische leefomstandigheden van Roma in Kosovo nu *“de conclusie dat de bescherming toereikend zou zijn een bijzonder vage en algemene conclusie [is] waarvan de precieze inhoud onbekend blijft; bovendien is het de conclusie van het CGVS zelf”* en verwijzen naar algemene rapporten ter zake.

3.5.3. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat de veiligheidssituatie in Kosovo over het algemeen als stabiel en kalm wordt omschreven en de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de, EULEX en KFOR, aan minderheden wordt geboden als toereikend wordt aanzien. Het eventuele bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de RAE-gemeenschappen - waar ook verzoeker op wijst - wordt niet afdoende gestaafd door objectieve inter-etnische veiligheidsincidenten. Voorts blijkt uit de objectieve informatie dat de veiligheidssituatie voor etnische minderheden in Kosovo, waaronder ook Roma, gedurende de laatste jaren aanzienlijk verbeterd is en er hoe dan ook niet kan worden gesproken van veralgemeend geweld ten aanzien van minderheidsgroepen in Kosovo, dat de in Kosovo aanwezig (internationale) autoriteiten desgevallend voorzien in afdoende beroeps- en beschermingsmogelijkheden, zonder onderscheid naar etnie en dat, in tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, het vertrouwen van de RAE-gemeenschappen in de KP over het algemeen goed is en ze over het algemeen tevreden zijn met het werk van de Kosovo Police en de Kosovo Force. Het beleid van de Kosovaarse autoriteiten is daarbij niet gericht op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie van de Roma-minderheid in het politieke, sociale en economische leven. Er worden geleidelijk aan diverse maatregelen genomen, met name de Kosovaarse grondwet, de antidiscriminatiewet en een strategisch integratieplan om de politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten en registratie te bevorderen. Verzoekers verwijzing dienaangaande naar een rapport van de Mensenrechtencommissaris waaruit blijkt dat het plan nog niet geconcretiseerd werd en de implementatie op zich laat wachten kan de invloed van deze verregaande maatregelen niet weerleggen te meer nu het hierbij duidelijk een evolutie betreft en geen finaliteit maar waaruit thans geen actieve of passieve vervolging kan blijken.

3.6. De informatie omtrent de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo die toegevoegd is aan het administratief dossier is gebaseerd op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder de in Kosovo aanwezige internationale organisaties zoals de OVSE, UNHCR, EULEX en ICO, plaatselijke vertegenwoordigers van NGO's en 'community leaders' van Roma, Ashkali en Egyptenaren. Gelet op de veelheid van eensluidende en objectieve bronnen concludeert de Raad dat de commissaris-generaal terecht kon besluiten dat de autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, in geval van eventuele (veiligheids)problemen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van hoger vermeld artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Derhalve wordt niet aangetoond dat verzoekende partijen dermate gediscrimineerd en bepaalde rechten ontzegd worden dat dit een toestand voor gevolg heeft die kan worden gelijkgeschakeld met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten bijgevolg dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dat is in casu niet het geval, te meer nu ze de aangevoerde feiten niet aantonen. Evenmin tonen verzoekers aan geen beroep

te kunnen doen op enige vorm van bescherming door de lokale dan wel internationale autoriteiten in Kosovo.

3.7. De neergelegde foto van verzoekers woonomgeving kan hoogstens een gebrekkige huisvesting aantonen maar geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken. Voor het overige kunnen de Belgische OCMW-attesten, noch de stukken van het bureau voor juridische bijstand, evenmin een nood aan internationale bescherming aannemelijk maken.

3.8. Na een grondige lezing van de bestreden beslissingen stelt de Raad vast dat verzoekers ongefundeerde verwijt dat de neergelegde documenten subjectief en bijzonder negatief geïnterpreteerd werden door de commissaris-generaal allerminst kan overtuigen.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekende partijen menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK